

אל פריחת האדמוניות בשמורת הרי מירון

עונה מומלצת: אביב. בדרך כלל פורחות האדמוניות סביב פסח, אבל המסלול יפה כל השנה

התאמת המסלול: למשפחות

קושי המסלול: קל

אורך המסלול: שבעה קילומטרים

משך המסלול: שלוש שעות

מפה: מפת סימון שבילים מס' 2, "הגליל העליון"

(מהדורה אחרונה ומעודכנת ביותר הודפסה בשנת 2007)

הגעה מצומת עמיעד: בצומת עמיעד פונים מערבה בכביש 85. כעבור שבעה קילומטרים מגיעים אל פניה ימינה (צומת חנניה) לעבר צפת. פונים בכביש מפותל ותלול (מספר 866), חולפים על פני על פני פרוד, אמירים, שפר, בית שמאי ומגיעים אל צומת מירון שבו פונים שמאלה (לעבר סאסא), בכביש מס' 89. בפאתי גוש חלב עושה הכביש תפנית חדה שמאלה, יורד ועולה שוב אל צומת חירם. ממשיכים ישר, מתעלמים מהפניות ימינה לעבר פסגת הר מירון. השילוט לאורך הדרך ברור. חולפים על-פני פניה נוספת ימינה, לכפר חורפיש, נוסעים לאורך הגדר של בית ספר שדה הר מירון ומעפילים. בסמוך לפסגה ישנו מגרש חניה גדול.

ציוד נדרש: נעלי הליכה, כובע, שני ליטר מים לאדם, קרם הגנה, משקפי שמש, צידה לדרך

המסלול הלוך-חזור, אין צורך בהקפצת רכבים

הכניסה לשמורת מירון אינה כרוכה בתשלום

מזג האוויר האביבי הוא הזדמנות מצוינת לצאת לשמורת הרי מירון, שהתברכה בנופים יפים ובעונה זו של השנה גם בהרבה פריחה. מקצהו הדרומי של מגרש החניה הולכים ללכת בדרך עפר שסימונה כחול (ומקביל אליה שביל ישראל שסימונו כחול, כתום, לבן). כעבור חצי קילומטר מגיעים אל גבעה שעליה פזורים שרידים דלים של יישוב ישן. זהו המקום שבו התיישבו בני משפחת ב"ק מצפת בשנת 1834. משפחה זו הייתה חלוצה בעניינים רבים, כך גם בנושא ההתיישבות החקלאית. לאחר רעש האדמה הקשה שפקד את הארץ ופגע קשה גם בבית הדפוס שלהם בצפת, עברו כל בני המשפחה לכאן, על שרידי הכפר הנטוש ג'רמק. בשל ייחודיות המקום באחד מביקוריהם של משה ויהודית מונטיפיורי בארץ, הגיעו לכאן במיוחד כדי להתרשם מהחווה. כיום לא אחת פוגשים כאן רועים על עדריהם, שמגיעים מהכפר הסמוך בית-ג'אן כדי להשקות את הצאן במי בורות המים.

מג'רמק ממשיכים בדרך העפר לרכב (הכניסה ברכב אסורה!), שממשיכה לכיוון דרום מזרח. סימונה הופך ירוק. מימין נשקף נוף לעבר גוש הרי מירון הדרומי והכפר בית-ג'אן. משמאל חורש טבעי יפה. אם מתעמקים ברצפת היער המוצלת גדולים הסיכויים לפגוש כאן את סחלבן החורש, סוג של סחלב לבן ומהודר הפורח בעונה זו. מיד לאחר שחולפים על פני לוע של הוטה (בור עמוק פתוח בסלע), יוצא השביל מתחום החורש אל השטחים המעובדים של בית-ג'אן. בעונה זו יפה כאן במיוחד: עצי התפוח נמצאים בשיא פריחתם. אלמלא הגדרות העשויות ביצירתיות רבה ממקרים ישנים ושאר אינסטרומנטים, אפשר היה לחשוב שנמצאים בתפאורת "תחת תפוח עוררתיך", שהוכנה במיוחד לשיר השירים. כמגיעים אל קצה בקעה קטנה שבמרכזה אגם עונתי קטן ובשוליו אנדרטה דרוזית, נפרדים משביל ישראל וממשיכים ימינה, בדרך הרכב המסומנת ירוק. לאחר כקילומטר מגיעים לצומת נוסף ופונים בו ימינה, עדיין בעקבות הסימון הירוק (שגם מקיף אותנו מכל עבר). בצומת השבילים שאליו מגיעים כעבור 500 מטר, בסמוך לעין זקן, נפרדים מהסימון הירוק (הנצמד כאן לשביל צר הפונה ימינה וגולש במורד נחל כזיב),

וממשיכים בדרך העפר הרחבה שסימונה הופך כחול. הדרך נמשכת לאורך אותו קו גובה וחוצה ערוץ קטן בסמוך לעין זקן (מעין קטן הנמצא כמה מטרים מתחת לשביל). כעבור חצי קילומטר, בפעם הבאה שהדרך חוצה ערוץ בסדר גודל דומה, יש לשים לב לשביל שחור הפונה שמאלה.

כאן מותירים מאחור את מאחור את שבילי הרכב וצועדים בשביל הצר אל מעבה היער. הרבה מראות יפים ממתניים בו. לצד הבלבול מכל פינה ושפע פריחה, שליוו אותנו לאורך כל הדרך, כאן מסתתרת גולת הכותרת: פריחת אדמונית החורש. ברום הרי מירון ישנן כמה נקודות בודדות שמשמשות כבית הגידול היחידי בארץ לפרח נפלא זה. שמו מרמז על תכונתו: חבוי בין עצים, אולם תכונותיו האחרות - הצבע והגודל, מחפות על כל האפרוריות שמשמעת ממיקומו תחת העצים. קוטר הפרח של האדמונית הוא כעשרה סנטימטרים וצבעה אדום בוהק. במרכזה עמוד עלי מפואר וכמה דורים של אבקנים צהובים.

חשוב לזכור שהאדמונית החורש היא מצמחי הבר הנדירים והמוגנים ביותר במדינה ואל לפגוע בשיחים ובפרחים. מאתר פריחת החלמוניות לא נותר אלא לשוב באותה דרך אל החנייה. אם לרגע נדמה שהחזרה באותה דרך משעממת, הרי שבמהרה מגלים שלא כך הוא, במיוחד לא בעונה הזו!

דרך אחרת, קצרה יותר, להגיע אל האדמוניות, עולה מכיוון הכפר בית ג'אן. אורך המסלול המעגלי כשלושה קילומטרים וחצי. כדי להגיע אליו יש לנסוע מכרמיאל מזרחה בכביש מס' 85. בצומת רמה פונים שמאלה (צפונה) לרמה. חוצים את הכפר וממשיכים לעבר הכפרים בית-ג'אן ופקיעין (כביש מס' 864). הכביש מתפתל ועולה במעלה המתלול עד לכפר הדרוזי בית ג'אן. מהכניסה לכפר פונים ימינה בדרך שלאורכה מופיע סימון שבילים שחור. בסמוך ליציאה מהכפר נפרדים מהדרך המסומנת שחור ועוקבים אחר הדרך המסומנת כחול, לעבר הר הלל. חולפים על פני אתר המזבלה וממשיכים הלאה אל תוך השמורה. כעבור שני קילומטרים מגיעים להתפצלות דרכים. האחת, מסומנת ירוק, מובילה דרומה להר כפיר, והשנייה, מסומנת בכחול, מובילה שמאלה להר הלל ובה נשוב. לאחר הפניה לדרך הירוקה, לעבר הר כפיר, נגיע כעבור כשני קילומטרים לחניון מוסדר שממנו יוצא שביל ברור, מסומן שחור, שמאלה אל אזור הפריחה של האדמוניות. השביל הצר העובר בחורש ים תיכוני יפהפה מעפיל על שולי הר הלל וגולש אל מורדותיו הצפוניים. השביל השחור מסתיים במפגש עם דרך הרכב המסומנת כחול. פונים בה שמאלה ובמפגש עם הדרך הירוקה שמאלה, אז נותרים שני קילומטר הליכה חזרה אל עבר נקודת ההתחלה.

עודכן בתאריך : 30.5.2011